

EGY

héber (zsidó) írás titka
vagy

Czél és ESZKÖZ

A KERESZTÉNYSÉG OKULÁSÁRA
LEFORDÍTOTTA:

egy keresztény pap.

Ára 5 kr. 100-anként 4 frt.

NYÍREGYHÁZA, 1885.

Nyomatott az „Ébredjünk” könyvnyomdájában

Czél és eszköz.

Párhéttel ezelőtt egy, ma már őszbecsavarodott iskolatársam tisztelt meg látogatásával; kit már étek óta nem láttam.

Annyival inkább meglepett e váratlan szerencse; mert régi jóbarátom 22 mérföldnyi távolságra lakik tőlem.

Hosszú és fárasztó útjának célját így adta elő:

„Kedves barátom! Talán ki is nevensz, ha megtudod azon okot, melyért én most téged direkte felkerestelek?! De nem volt nyugtom míg ezt a bizonyos valamit, veled nem közlöm”.

Ezzel egy sárga avult papírt vett ki zsebéből s terjesztett ki előttem, melynek czifra nagy kezdőbetűjén és első 5 során aranyozás nyomai látszottak,

Ó héber kézírás volt, melyet még a zsidók

közzül is csak azok tudnak olvasni, kik a Rabbi pályára készülvén: kénytelenek tanulmányozás tárgyává tenni a Thalmudot, Mischnát és Ghemarát.

„Vissza emlékezve iskolai éveinkre – így fojtatá régi conskoláris pajtásom – s tudva azt, hogy te a héber nyelvet nemcsak előszeretettel tanulmányoztad, de annak ismeretét egész tökélyre vitted; azért fáradtam hozzád, hogy ezen régi héber kézirat lefordítására és megmagyarázására felkérjelek.

Mielőtt azonban kérésem teljesítéséhez fognál hald, miként jutottam e kézirathoz.

Néhány nappal ezelőtt egy zsidó ellen kellett végrehajtást intézнем, ki a vidék zsidósága előtt „Szent” hírben állott.

A követelés bár tetemes volt; alig találtam a szentzsidónál egyebet egy csomó ócska és új könyvnel.

Belepillantván a nagy könyvekbe, meglepetve tapasztaltam, hogy azok egytől egyig nagy gondal írt kéziratok. Ekkor eszembe jutottak szavaid, melyek szerint a zsidó Thalmud és más a zsidók

valláserkölcsi életére vonatkozó dolgok: csupán, kéziratokban vannak meg a zsidóknál, – a legtöbb és legveszedelmesebb tanok pedig, – mint, a milyen a rituális vérvétel szabályai is, – vagy csak szó-hagyomány, vagy egyes írott levelekben és a legnagyobb titokban őriztetnek általuk.

Midőn így véletlenül hozzá jutottam a veszedelmesekek híresztelt könyvekhez: vágy keletkezett bennem bírni azokat, s elhatároztam magamban, hogy ha árverésre kerül a dolog: megveszem őket, mégha egypárszáz forintomba kerül is.

A foglalás alkalmával a könyveket transferráltattam. Bele kötöttük egy nagy abroszba és kivittem magamhoz. E könyvek lapjai közt találtam a neked most felmutatott kéziratot. És Isten bocsássa meg bűnömet: én bizony nem álhatván ellen a kísértésnek magamhoz vettem azt.

Eljövén az árverés ideje, majd hogy szemem szám el nem állott midőn a zsidók egész 800 ftig felverték e könyvek árát, melyeket magyar nyelven egy ügyes író 100 ftért is szívesen leírna.

Ez a körülmény engem azon gyanúra vezetett, hogy ezen könyvek tartalma olyan természetű, melyet a zsidók minden áron titokban kívánnak tartani.

E gyanút keltette fel bennem azon vágyat, hogy a kezem közzé jutott kézirat tartalmát meg ismerjem.

Most már megértvén kíváncsiságom okát, reméllem nem fogod meg tagadni szíves kérésemet,”

Meg vallom, hogy én, aki az egész Talmudot szó szerint lefordítottam, csak azért, hogy meggyőződést szerezzek magamnak arról, ha vajjon Rohling német tanár közrebocsájtott talmudja helyesen van-e fordítva, – melyre jólélekkel mondhatom, hogy teljesen megfelel a hűségnek, – igen kíváncsi lettem magam is azon kézirat tartalmára, mely miatt az én barátom 22 mértföldnyi utat tett.

Felkérve őt, hogy találja magát nállam egészen otthoniasan; azonnal nekiültem s hozzáfogtam a szóban lévő ó héber kézirat lefordításához;

mivel én is azon véleményben voltam, hogy itt egy eddig ismeretlen titok nyitja rejlik.

A kézirat tartalma három, fő részből áll s szó szerinti értelme a következő:

„A cél.

Adonai az erős Isten a bosszúálló nagy Isten, az egész világot az ő népéért Izraelért teremtette. Minden eleven és holt, mi e világon létezik az Úr népéé.

Nem bűneiért szórta szerteszét az Úr az ő népét Izrael, hanem azért, küldte szét minden népek közzé, hogy hatalmában hajtva a gojmot uralkodjék felettük.

Tudjátok meg, hogy a ki nem tartozik Izraelhez az ellensége a nagy Istennek Adoninak és azzal úgy bánhattok, mint bármely baromfi-tokkal; mert azok nektek nem felebarátaitok,

A fajtalanságból fogamzott Jézustól, ki krisztusnak is neveztetett és az ő követőitől; útálat-tal forduljatok el, miként ők elfordultak a nagy és erős bosszúálló Adonaitól; s tartsátok észbe

hogy azon edény melyet egy gojim érint, megvan fertőztetve s ha abból esztek: ti is utálatosokká lesztek.

Ne feledjétek, hogy ti vagytok a világ urai; mert nem ok nélkül monda az úr: íme hatalmatokba adom a földet minden benne lévővel egyetemben, uralkodjatok azon tetszésetek szerint.

Ha tehát kedvet akartok találni az úr előtt, akként éljétek, miként ő parancsolja. Tegyétek birodalmatokba mind azt, amit az úr nektek adott; inért a nagy Adonai a földet és minden rajta élő állatot Izrael szolgálatára teremtette.

A goim nem tartozik Izraelhez. Állatnak magva, mely a gonosz szellemtől származik.

Az eszköz.

Az úr élőt kedvet csak úgy nyerhettek, ha az ő rendeléseit híven végzitek!

Adonai azt parancsolá, hogy minden gonosz; kiirtassék a földszínéről és a goim szolgálja Izraelt.

Ragadjatok meg tehát minden eszközt, mely által úrrá lehettek a gojok felett!

Kerítsétek hatalmatokba a pénzt; mert akié a pénz, azé a hatalom.

Foglaljátok el a kereskedelem minden ágát; mert ez a legbiztosab mód a pénzszerzésre.

Pénzeiteket ne hevertessétek elzárva, hanem, igyekezzetek azt minél nagyobb kamat mellett a gojimoknak kölcsönözni; mert csak így ronthatjátok meg e gonoszokat.

Lépjetek összeköttetésbe mind, akik délen, északon, keleten, vagy nyugaton imádjátok Adonait, hogy tudhassátok: mikor mit keljen cselekednetek a gojimok megrontására.

Ha pedig veszély fenyeget csak egyet is Izrael fiai közzül, vegyétek azt úgy, mintha mind nyájatokat fenyegetne és siessetek veszélyben lévő társatok megmentésére valamennyien.

Igyekezzetek a népeket egymás ellen támasztani, háborúskodásra ingerelni, mert így míg a gonoszok egymást pusztítják: Izrael felvirul.

Ha valamely fejedelem, vagy vezér haddal akar megtámadni egy másik gojim fejedelmet: kölcsönözzetek neki a hadviseléshez annyi tálén-

tumot (Régi pénz nem) amennyit csak kíván; a harczok csak Izraelnek használnak, ellenségeinknek pedig veszedelmet okoznak.

Fonтолjátok meg, hogy a mely a mely ország adósotokká leszén, annak fő emberi Izrael szolgálívá válnak.

Különösen igyekezzetek a hatalmasokat adósaitokká tenni; mert csak akkor számíhattok békességre.

Ha a bírákat meg akarjátok a magatok részére nyerőni: adjatok nekik ajándékokat: de ne feledjétek, hogy ezen ajándékok olyanok legyenek, melyek nékik ártalmukra legyenek.

Ádonai, a mi Istenünk Izraelnek adván e világot és mind azt ami abban vagyon: Izrael népe a goimmel szemben nem követbet el bűnt akár vagyonát veszi el tőlle, akár életét; mert ez mind az övé.

Igyekezzetek az Írástudókat magatoknak megnyerni, hogy azok még azon tetteiteket is dicsérettel említsék, melyek a világi törvények szerint gonoszak.

Szent légyen előttetek az Úr neve és a neki-
szánt áldozat, melynek vérét, a szent oltár szár-
nyaira hintsétek.

A szeplőtlen gojim vér legkedvesebb áldozat
az Úr előtt!

Elné mulasztatok évenként bemutatni az
Úrnak az engesztelő áldozatot; sem pedig az;
egyiptomi szolgaságból lett kiszabadulástokért a
hála-áldozatot.

A bárány vére áldozati pascháitokban ben
legyen, nehogy magatokra fordítsátok az úr
haragját.

Éljetek és uralkodjatok Izrael országában
melynek nincs határa; mert azt a mindenség
képezi!

Az áldozat.

Az engesztelő-áldozatokat és a hála-áldoza-
tokat elné mulasztatok; mert nagy az Úr haragja
ellenetek, mivel a bálvány imádókkal és a há-
zasság törésből származott József fiának követői-
vel, kik a gyalázat fája (a kereszt; előtt meghajt-
ják térdeiket – irgalmasságot cselekesztek. És

légió azon elvett jóknak száma; melyeket a végtelen kegyelmű Adonai az ő választott népéért Izraelért cselekszik.

Az engesztelő-áldozatot akként mutassátok be Izrael istenének a rettenetes Adonainak: miként azt Mózes az ő prófétája III-ik könyvében megírta.

Az áldozatra szánt jószágot, akár ember legyen az akár barom, akár kincsbéli marha: megáldozd és soha elne vonjátok az Úrnak oltáráról.

Emlékezzetek meg atyátok Ábrahám cselekedetéről, ki saját egyetlenfiát is kész volt megáldozni.

Megne szánjátok a szeplőtlen szüzet sem az ő szépségéért, sem ifjúságáért, sem sírása, vagy könyörgéséért; hanem ha az az Úrnak szenteltett: vétessék vére a templom pitvarában; egy részével hincsétek meg az Úrnak oltárát, más részével pedig készítsétek el az áldozati páschát. És a megmaradt részből készítségem orvosságot a ti leányaitoknak s attól bizonynyal meg fognak gyógyulni.

Mind ezeket akként cselekedjetek: miként a ti atyáitok cselekedtek, miként azt az Izrael istene rendelé, és a hogy az nektek meghagyatott.

A hálaadó-áldozatra vegyetek mind abból, amivel bírtok. Az emberek közzül szeplőtlen szüzet, vagy ártatlan, még vétköt nem ismerő gyermekeket; a madarak és állatokból is a legszebbeket és annak fiókjait; a gabonákból is annak legszebbjét: mert mindezeket az Úr adá tinétek, méltó tehát, hogy annak lángja övé legyen!

Olvassátok a szentkönyveket; tartsátok meg az úr hagyományait és tartsátok meg azokat, hogy Adonainak a nagyhatalmú és bosszúálló istennek haragját elkerüljétek.

Őrizkedjetek mind azoktól, kik nincsenek körülmetélve; mert azok kivannak zárva azon szövetségből, melyet az Úr Ábrahám atyátokkal kötött és a melynek zálogául a körülmetélkedést rendelé.

Különösen őrizkedjetek azon tisztátalanoktól, a szentszövetséget megtagadó nazaretbeli fat-

tyú gyermeknek, kit ők megváltójuknak neveznek követik és őbenne hisznek.

Aki közületek az Úr ezen parancsolatai ellen vétkezik magára vonja az ég és föld hatalmas urának a bosszúálló Adonainak rettenetes haragját, mely megemészi mind azokat, maradékaival egyetembe, kik nem hisznek az ő profétáinak és választott papjainak szavukban; miként megemészteti a tűz a száraz avart.

Izrael istene az ő népének örök életet és boldogságot ad a paradicsomban, de azokat akik az ő rendeleteit megvetik és szövetségét meg nem tartják: gyehennára veti, hol az idők végéig a légborzasztóbb kínok között szenvedik a gyötrelmem legborzasztóbbikát.

Kelt az Úr városának és szent templomának elpusztulása után a 77-ik esztendőben az Úr rendeletéből írta:

Rabbi Adler.

Íme keresztény felebarátaim, ez azon héber kézirat hű fordítása, mellyel barátom 22 mért-

földnyiről hozzám fáradt, hogy tartalmat megismerhesse.

Értelmének egyező voltáért, minden tekintetben felelek.

Ezen kézirat egyike azoknak, melyből a zsidó faj fanatizmusát, mint tükörből láthatjuk.

Elöttem, mint aki a zsidóság vallási és erkölcstani könyveiket rég ösmerem, – nem olyan feltűnő ez, mint azokelőtt, akik ismeretlenek azzal.

Van ilyen számtalan a zsidók birtokába, és ilyen kéziratok fanatizálják legjobban ezt a népet, mely magát Isten választott népének és az összes teremtmények urainak hiszi.

Erre is csak azt mondhatjuk: itt az írás olvassátok”.

Olvassátok és okuljatok!!!

fordította és közli
Egy keresztyén pap